

Jos & Jules Engels

Written by superbruger

Saturday, 18 October 2008

Det var tredje gang i MVL-bussens historie, at vi aflagde besøg hos dynastiet Flor Engels.

Der var meget store forventninger til dette besøg. Slaget er nok blevet det mest berømte udenlandske slag i Danmark, og deres duer er meget efterspurgt. Gang på gang støder vi på disse duers aftryk på mesterskaber rundt om i Danmark. Duerne er også meget anvendt i Holland, Belgien og Tyskland.

Efter nogle meget gode indtryk om formiddagen hos Geerinckx, så startede eftermiddagen i gården hos familien Engels, hvor husfruen (Jos Engels hustru) med en fløjte kaldte de to brødre Jos og Jules ned fra slagene. Det gør hun også på denne måde, når der kaldes til frokost, kaffe mv. Det virkede dog ikke lige med det samme på Jules, som først kom lidt senere. Vi regnede faktisk slet ikke med at hilse på ham, for han er meget genert og overlader gerne disse fremmedebesøg til Jos.

Det er Jules t.v.

Det er i øvrigt ham, der er høvding på flyveslagene, mens Jos hovedsagelig tager sig af avlsslaget.

Vi får således heller aldrig lov til at komme på flyveslaget.

Da vi var der første gang i 1999 var faderen Flor Engels stadig levende uden at vi fik lov til at hilse på ham. Det var ham der i tidens morgen – 1947 - havde startet slaget op samtidig med, at familien havde et større gartneri. Dette erhverv var allerede i 1999 nedlagt til fordel for brevdue drift, hvis man kan kalde et professionelt slag for det. Efter historiebøgerne var den gamle Flor en fremragende brevduemand, som gang på gang henrykkede sine landsmænd med sine resultater, så sønnerne har haft en fremragende, men også krævende læremester. Aldrig hoppe over hvor gærdet er lavest og ikke eksperimenter mere med avlen end nødvendige blodfornyelser. Disse dyder efterleves til fulde af den nye generation. Via professionelle videofilm kan man se, at slagene er gamle, men meget velholdte.

Jos og Henrik varmer op.

Tilbage til gården foran slagene, hvor det viste sig, at Jos var vældigt i humør og hopla til at svare og fortælle på Henrik Meldgaards spørgsmål. Henrik lagde fra start særlig vægt på, at han skulle fortælle os lidt om den udvikling, der i de forløbne 10 år har været på flyvemetoder og i avlen. Lad os starte med flyvemetoderne. Der arbejdes med enkehunner parret med ældre hanner og enkehanner med ældre hunner. Ligeså faktisk hos ungerne, som der jo flyves mange kapflyvninger med i Belgien. Der anvendes aldrig naturligt system. I år havde man dog prøvet noget nyt, idet man lod enkehunnerne ruge en unge ud hver, hvorefter hannerne blev fjernet og hunnerne fløj de næste fem uger på denne unge. Det havde givet glimrende resultater, så det skulle gentages igen til næste år.

Skulle det måske være gjort for at undgå lesbiske hunner og måske for at motivere dem ekstra til de sidste meget vigtige nationalflyvninger? Det var i øvrigt en sådan, der var blevet nationalvinder fra Gueret 14 dage tidligere. - De er nok ret konservative i deres metoder, men der er således også plads til nytænkning.

Både gamle og unger mørkelægges i sæsonstarten, så de kan holde fjerene til de sidste store flyvninger i august-september måned. Det er dog ikke noget nyt, for det anvendes af næsten alle belgiere.

Så til det alle helst ville høre om – og på dette besøg lyttede alle intens med – hvordan har Flor Engelsduerne udviklet sig de sidste 10 år? Jos blev synligt lidt overrasket over dette meget kontante spørgsmål og anede faktisk ikke rigtigt, hvordan han skulle gribe det an. Et tillægsspørgsmål fra Henrik gående på, at da vi første gang var her oplevede vi mange blåbandede duer, og nu er der mindst lige så mange tavlede. Jos gjorde herefter opmærksom på, at stammen ikke har ændret sig. De bruger meget indavl og linieavl. De markante udgangsduer er ”Witpender” og ”Oudeligte”, som i øvrigt var grandfætre. Den første bb., og den anden b.tv. Witpender var i øvrigt et produkt af indkryds med Van Hove Uytterhoevens gamle bb. stamline kaldet ”Bange”. Witpender avlede den næste store og verdensberømte avlskanon ”231”, bb. hv. han. Denne han er i nyere tid blevet et kæmpeikon og jo flere gange, man kan finde ham på stamtavlen, jo bedre. Mange af specielt hans sønner er blevet berømt både som kapflyvere og avlsduer. Bedst kendt blev dog ”178”, som har ført linien videre. I al den tid har Oudeligtelinien – de tavlede generelt – været parret ind på alle de blå efter ”231” linien, og da den b.tv hun ”Marieke”, der i et par år leverede nærmest drømmeresultater, - var 1. Nationale es.due samt naturligvis med på det belgiske ol-hold, viste sig på himmelen, så kom Oudeligtelinien langt mere med i avlen. Fra denne linie kender vi nu ”698”- ”098” – ”086” – ”796” – ”033” – ”316” osv. I 2001 blev en lille b.tv. hun ”610” Nationalvinder fra Gueret. Det skete nemlig 14 dage før vi var der med MVL-bussen for 2. gang. Nogle år senere bliver ”734” – en b.tv. søn efter ”178” far til nationalvinderen ”Argenton”, en m.tv. han. Mange af de her omtalte berømt heder er nu blevet for gamle, så det er ”Marieke” – ”734” og ”Argenton”, man hovedsagelig koncentrerer sig om.

Det er virkelig skønt at være nede og få bekræftet denne udvikling af Engels-dynastiet. Det er en fornøjelse at ”hånde” disse nye berømt heder. Selv om de var temmelig meget i fæld, så havde man ingen betænkeligheder ved at vise dem frem til så mange mennesker forsamlet i en stor garage, hvor husfruen i øvrigt gjorde sig populær ved at udskænke, øl, vand samt små stykker chokolade.

Det er normalt voldsomt dyrt at købe unger på slaget, som skulle have rekorden i nationalvindere, nemlig 9. I bussen på vej derned vurderede vi, at hvis vi var lidt heldige, så kunne vi handle unger i 2.generation efter de øjeblikkelige avlstjerner for 500 euro stykket. Henrik havde godt nok advaret os og sagt, at vi skulle belave os på 750 euro.

Da Jos så pludselig tilkendegav, at vi kunne købe til 300 euro, så kom der gang i nysgerrigheden. De unger, vi kunne købe af, gik ude i en stor voliere. Her kunne vi iagttage dem, og der var virkelig mange skønne unger. Vi skulle blot pege på én, så blev den fanget, så vi kunne vurdere den i hånden. Alle stamtavler var skrevet og lå i nogle ringordnere, så der kunne vi også gøre vore studier. Det er simpelt hen som at blive sendt i drømmeland, mange vurderer så ivrigt, at der nærmest lægger sig en euforisk tåge over forsamlingen. Lidt ærgerligt, at pladsen var så trang, at ikke alle kunne komme til samtidig. Man kunne dog mærke på mange, at de 300 euro trods alt er et godt stykke på den anden side af 2000 kr., så indkøbene var dog beherskede. En unge + en et-års direkte efter den gamle 178 var iblandt, men de kostede dog 2000 euro. Det var et par pragtfulde hanner, som nok burde have været med hjem i bussen begge. Det endte dog med, at det kun var den et-års, der kom med på rejsen.

Jules er meget benøvet over sin nål, som Henrik havde dekoreret med.

Jeg var selv godt på arbejde med at vurdere unger og stamtavler for de meget ivrige kunder. Under det arbejde mødte jeg en skøn hanunge efter en søster til "734". Lidt hvidt ved øjnene, bb. og med nogle få hvide slagfjer gjorde Tommy meget interesseret, så den måtte i én af hans papkasser hjem til Viuf. Jeg måtte dog betale 2 euro for kassen. En kontant handelsmand, ham min søn.

Der kom også 40 unger med i nogle større kurve. De så umiddelbart rigtig godt ud. Den ene halvdel skal på auktion i Nykøbing M, den anden i Løgstør i januar måned. Det er næsten umuligt at overtale dem til at levere unger til auktioner, men Henrik har et fantastisk godt forhold til familien, og det gjorde importen mulig.

Henrik er en knag til at glæde andre.

Det er så den sidste artikel i serien fra rejsen til Belgien. Jeg kunne blive ved med at beskrive, men må nok hellere stoppe nu. Heldigvis havde jeg held til at lave en video fra alle slagbesøgene, og her er mange flere detaljer med. Den er lagt over på dvd, og Finn Kornbeck hos Meldgaard Engros har lovet at mangfoldiggøre den, så man kan henvende sig hos ham, for at købe

en kopi.

For et par dage siden var jeg lige inde på www.pipa.be – Her var netop blevet offentliggjort mesterskabsresultater i Union Antwerpen, som med ca. 7000 medlemmer er én af de største sammenslutninger i Belgien. Her så jeg, at Jos og Jules Engels var blevet nr. 1 på den lange mellemdistance og Geerinckx i øvrigt nr. 3.

Helt rart, for det var jo to af de slag, vi besøgte, og som jeg har skrevet om.

HJ.

Last Updated (Monday, 02 February 2009)

Close Window